

LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSTITUCINIS TEISMAS

SPRENDIMAS

DĖL PAREIŠKĖJOS LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMO NARIŲ GRUPĖS PRAŠYMO IŠTIRTI LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS 2018 M. RUGPJŪČIO 8 D. NUTARIMO NR. 778 „DĖL METINĖS VALSTYBINIŲ MIŠKŲ PAGRINDINIŲ MIŠKO KIRTIMŲ NORMOS 2019–2023 METAMS PATVIRTINIMO“ ATITIKTĮ LIETUVOS RESPUBLIKOS KONSTITUCIJAI IR ĮSTATYMAMS GRAŽINIMO

2019 m. vasario 1 d. Nr. KT6-S5/2019

Vilnius

Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas, susidedantis iš Konstitucinio Teismo teisėjų Elvyros Baltutytės, Gintaro Godos, Vytauto Greičiaus, Danutės Jočienės, Gedimino Mesonio, Vyto Miliaus, Daivos Petrylaitės, Janinos Stripeikienės, Dainiaus Žalimo,

sekretoriaujant Daivai Pitrėnaitei,

Konstitucinio Teismo tvarkomajame posėdyje apsvaustė pareiškėjos Lietuvos Respublikos Seimo narių grupės prašymą Nr. 1B-2/2019.

Konstitucinis Teismas

nustatė:

1. Konstituciniame Teisme gautas pareiškėjos Seimo narių grupės prašymas iširti „ar 2018-08-08 Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimas Nr. 778 „Dėl metinės valstybinių miškų pagrindinių miško kirtimų normos 2019–2023 metams patvirtinimo“ atitinka konstitucinę teisinę valstybės principą, Konstitucijos 54 straipsnio 1 dalį, Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 4 punktą, 3 straipsnio 2 dalies 5 punktą, 9 straipsnio 3 dalį, Aplinkos apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalį“.

Konstitucinis Teismas

konstatuoja:

2. Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo įstatymo 66 straipsnio 2 dalyje, be kita ko, nustatyta, kad Seimo narių grupės prašymą pasirašo visi Seimo nariai, kurie su prašymu kreipiasi į

Konstitucinį Teismą; jų parašai turi būti patvirtinti Seimo Pirmininko ar jo pavaduotojo parašu.

2.1. Aiškindamas šią nuostatą, Konstitucinis Teismas yra konstatavęs, jog ji reiškia ir tai, kad Seimo Pirmininkas ar jo pavaduotojas, savo parašu tvirtindamas Seimo narių parašus, turi nurodyti tvirtinamų parašų skaičių, taip pat parašų patvirtinimo datą (2002 m. balandžio 24 d., 2006 m. kovo 29 d., 2017 m. lapkričio 28 d. sprendimai).

Pažymėtina, kad šis reikalavimas nėra savitikslis; juo siekiama užtikrinti Seimo narių parašų autentiškumą, *inter alia* tai, kad yra tvirtinami būtent tie Seimo narių parašai, kurie buvo pateikti Seimo Pirmininkui ar jo pavaduotojui.

2.2. Toks reikalavimas Seimo narių grupės prašymą pasirašančių Seimo narių sąrašo patvirtinimui nustatytas ir Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo reglamento 60 punkte (2018 m. spalio 31 d. redakcija), pagal kurį Seimo Pirmininkas arba jo pavaduotojas, savo parašu patvirtindamas Seimo narių parašus, nurodo tvirtinamų parašų skaičių ir parašų tvirtinimo datą. Parašų tvirtinimo data negali būti ankstesnė už prašymo surašymo datą.

Pareiškėjos Seimo narių grupės prašymą pasirašiusių 32-iejų Seimo narių parašai yra patvirtinti Seimo Pirmininko Viktoro Pranckiečio parašu, tačiau patvirtintų parašų skaičius ir parašų patvirtinimo data nenurodyti.

Vadinasi, pareiškėjos Seimo narių grupės prašymas neatitinka Konstitucinio Teismo įstatymo 66 straipsnio 2 dalyje nustatytų reikalavimų.

3. Konstitucinio Teismo įstatymo 66 straipsnio 1 dalies 10 punkte nustatyta, kad prašyme turi būti nurodytas pridedamų dokumentų sąrašas, o šio straipsnio 3 dalies 1 punkte nustatyta, kad prie prašymo pridedamas ginčijamo teisės akto viso teksto nuorašas.

3.1. Konstitucinio Teismo reglamento 68 punkte nustatyta, kad tokiu nuorašu laikytinas teisės akto tekstas, paskelbtas Teisės aktų registre arba kitame oficialiame šaltinyje.

3.2. Konstituciniame Teisme 2019 m. sausio 2 d. gautas Seimo narių grupės 2018 m. gruodžio 20 d. prašymas pateiktas su atskiru 2018 m. gruodžio 21 d. priedų lydraščiu. Su šiuo lydraščiu pateikti dokumentai, tarp jų – ir ginčijamo teisės akto nuorašas, kurį patvirtino, kaip jame nurodoma, Seimo narių grupės prašymą Konstituciniam Teismui parengęs advokatas Saulius Dambrauskas.

Atkreiptinas dėmesys į tai, kad lydraštyje taip pat nurodytas papildomas priedas – atstovavimo sutartis, tačiau ji prie pareiškėjos prašymo nėra pridėta ir Konstituciniam Teismui nepateikta. Taigi konstatuotina, kad ginčijamo teisės akto nuorašas nėra patvirtintas tinkamai įgalioto asmens.

Vadinasi, pareiškėjos Seimo narių grupės prašymas neatitinka ir Konstitucinio Teismo įstatymo 66 straipsnio 3 dalies 1 punkto reikalavimo, kad prie prašymo pridedamas ginčijamo teisės akto viso teksto nuorašas.

4. Kartu pažymėtina ir tai, kad pagal Konstitucinio Teismo įstatymo 66 straipsnio 1 dalies 8 punktą prašyme ištirti teisės akto atitiktį Konstitucijai, kuriuo kreipiamasi į Konstitucinį Teismą, turi būti nurodyta pareiškėjo pozicija dėl teisės akto atitikties Konstitucijai ir tos pozicijos teisinis pagrindimas su nuorodomis į įstatymus.

4.1. Konstitucinis Teismas ne kartą yra konstatavęs, kad pareiškėjo pozicija dėl teisės akto (jo dalies) atitikties Konstitucijai pagal normų turinį ir (arba) reguliavimo apimtį turi būti nurodyta aiškiai, nedviprasmiškai, prašyme turi būti išdėstyti argumentai ir motyvai, pagrindžiantys pareiškėjo abejonę dėl teisės akto (jo dalies) atitikties Konstitucijai. Vadinasi, prašyme ištirti teisės akto (jo dalies) atitiktį Konstitucijai pagal normų turinį ir (arba) reguliavimo apimtį turi būti aiškiai nurodyti ne tik konkretūs teisės akto straipsniai (jų dalys, punktai), kurių atitiktimi Konstitucijai pareiškėjas abejoja, taip pat konkrečios Konstitucijos nuostatos – normos ir (arba) principai, kuriems, pareiškėjo nuomone, prieštarauja konkrečiai nurodyti ginčijamo teisės akto straipsniai (jų dalys, punktai), bet ir teisiniai motyvai, pagrindžiantys pareiškėjo abejonę dėl kiekvieno konkrečiai nurodyto ginčijamo teisės akto (jo dalies) straipsnio (jo dalies, punkto) atitikties konkrečiai nurodytomis Konstitucijos nuostatomis. Priešingu atveju prašymas ištirti teisės akto (jo dalies) atitiktį Konstitucijai pagal normų turinį ir (arba) reguliavimo apimtį laikytinas neatitinkančiu Konstitucinio Teismo įstatymo 66 straipsnio reikalavimų (*inter alia* 2004 m. balandžio 16 d., 2016 m. rugpjūčio 29 d., 2019 m. sausio 18 d. sprendimai).

4.2. Reikalavimai aiškiai išdėstyti ir teisiniais argumentais pagrįsti pareiškėjo poziciją dėl teisės akto prieštaravimo Konstitucijai taikytini ir tais atvejais, kai teisės aktai yra ginčijami pagal Konstitucijoje nustatytą jų priėmimo, paskelbimo ir įsigaliojimo tvarką (*inter alia* 2012 m. kovo 5 d., 2017 m. rugsėjo 27 d., 2018 m. spalio 5 d. sprendimai).

5. Kaip minėta, pareiškėja prašo ištirti Vyriausybės 2018 m. rugpjūčio 8 d. nutarimo Nr. 778 „Dėl metinės valstybinių miškų pagrindinių miško kirtimų normos 2019–2023 metams patvirtinimo“ (toliau – Vyriausybės 2018 m. rugpjūčio 8 d. nutarimas, ginčijamas Vyriausybės nutarimas) atitiktį konstituciniam teisinės valstybės principui, Konstitucijos 54 straipsnio 1 daliai, Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 4, 5 punktams, 9 straipsnio 3 daliai, Lietuvos Respublikos aplinkos apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 daliai.

6. Pareiškėja savo abejones dėl Vyriausybės 2018 m. rugpjūčio 8 d. nutarimo atitikties Konstitucijai ir įstatymams grindžia šiais argumentais.

6.1. Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos parengtame Vyriausybės 2018 m. rugpjūčio 8 d. nutarimo projekte, kuris pateiktas tvirtinti Vyriausybei, pasiūlyta valstybinių miškų pagrindinių miško kirtimų normą 2019–2023 metams palikti tokią, kokia buvo nustatyta 2014–2018 metams, t. y.

11 168 hektarų plotą, apskaičiuotą pagal plynojo miško kirtimo ekvivalentą, ir jame iškirsti iki 3 145 tūkst. kietmetrių likvidinės medienos.

Šis Vyriausybės 2018 m. rugpjūčio 8 d. nutarimo projektas nustatytą tvarka buvo paskelbtas Seimo teisės aktų informacinės sistemos Projektų registravimo posistemėje, pateiktas derinti Lietuvos Respublikos teisingumo ministerijai, Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijai, Lietuvos Respublikos ūkio ministerijai ir šių institucijų suderintas be pastabų. Visuomenė, susipažinusi su paviešintu Aplinkos ministerijos parengtu Vyriausybės 2018 m. rugpjūčio 8 d. nutarimo projektu, pastabų dėl jo taip pat nepateikė.

Šį Vyriausybės 2018 m. rugpjūčio 8 d. nutarimo projektą pateikus Vyriausybei, Vyriausybės 2018 m. rugpjūčio 8 d. posėdyje jo turinys, pareiškėjos nuomone, buvo iš esmės pakeistas, valstybinių miškų pagrindinių miško kirtimų normą 2019–2023 metams padidinus šešiais procentais, palyginti su 2014–2018 metams nustatyta norma, t. y. iki 11 850 hektarų ploto ir 3 620 tūkst. kietmetrių likvidinės medienos kiekio. Taigi priimtame Vyriausybės 2018 m. rugpjūčio 8 d. nutarime nustatyta leidžiama iškirsti miško norma gerokai skiriasi nuo tos, kuri buvo įtvirtinta Aplinkos ministerijos parengtame ginčijamo Vyriausybės nutarimo projekte.

6.2. Pareiškėjos teigimu, priimant Vyriausybės 2018 m. rugpjūčio 8 d. nutarimą buvo pažeista teisės akto priėmimo tvarka ir teisėkūros principai. Priimant šį Vyriausybės nutarimą turėjo būti įvertintas nustatomos metinės miško kirtimų normos poveikis aplinkai ir šios normos efektyvumas, tačiau tai nebuvo padaryta.

Grįsdama savo poziciją dėl pareigos atlikti ginčijamo teisinio reguliavimo poveikio aplinkai vertinimą, pareiškėja cituoja Konstitucijos 54 straipsnio 1 dalį ir pažymi, kad miškų, kaip ypatingų nuosavybės teisių objektų, svarbą aplinkai yra konstatavęs ir Konstitucinis Teismas 2006 m. kovo 14 d. nutarime. Pareigą atlikti ginčijamo teisinio reguliavimo poveikio aplinkai vertinimą pareiškėja sieja tiek su Teisėkūros pagrindų įstatyme įtvirtintu efektyvumo principu (3 straipsnio 2 dalies 5 punktas), tiek su Aplinkos apsaugos įstatymo nuostatomis, susijusiomis su pareiga atlikti tam tikrų planų ir programų strateginį pasekmių aplinkai vertinimą. Pareiškėjos teigimu, ginčijamas Vyriausybės 2018 m. rugpjūčio 8 d. nutarimas yra planavimo dokumentas, tai yra planas ir programa pagal Aplinkos apsaugos įstatymo 1 straipsnio 18 punktą, jo įgyvendinimo pasekmės gali būti reikšmingos aplinkai, todėl jį rengiant turėjo būti atliktas strateginis pasekmių aplinkai vertinimas.

6.2.1. Be to, Vyriausybė privalėjo užtikrinti visuomenės teisę dalyvauti sprendžiant klausimą dėl valstybinių miškų pagrindinių miško kirtimų normos nustatymo (ypač dėl to, kad ji padidinta), tačiau šios savo pareigos neįvykdė. Iš pareiškėjos prašymo matyti, kad šią pareigą konsultuotis su visuomene ji sieja *inter alia* su Teisėkūros pagrindų įstatyme įtvirtintu atvirumo ir skaidrumo principu (3 straipsnio 2 dalies 4 punktas), Konvencijos dėl teisės gauti informaciją, visuomenės dalyvavimo

priimant sprendimus ir teisės kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais (Orhuso konvencija) 6 straipsnio nuostatomis, pagal kurias suinteresuota visuomenė turi teisę gauti patikimą informaciją ir dalyvauti priimant sprendimus aplinkosaugos srityje.

6.2.2. Pareiškėja taip pat teigia, kad pagal Teisėkūros pagrindų įstatymo 9 straipsnio 3 dalį įstatymų įgyvendinamuosiuose teisės aktuose turi būti numatomos labiausiai įgyvendinamų įstatymų tikslus atitinkančios, ekonomiškiausios ir efektyviausios priemonės. Tuo tarpu parengto Vyriausybės 2018 m. rugpjūčio 8 d. nutarimo projekto turinio pakeitimas išvengiant teisėkūros procedūrų yra skubotas, neatsakingas, taigi prieštarauja konstituciniam teisinės valstybės principui ir teisėkūros principams.

7. Pažymėtina ir tai, kad iš pareiškėjos prašymo turinio nėra aišku, kaip, jos vertinimu, ginčijamas Vyriausybės 2018 m. rugpjūčio 8 d. nutarimas prieštarauja Konstitucijos 54 straipsnio 1 daliai – pagal normų turinį ar pagal priėmimo tvarką.

Šiame kontekste pažymėtina, kad prašyme pareiškėja cituoja minėtą Konstitucijos 54 straipsnio 1 dalį, nurodo vieno Konstitucinio Teismo nutarimo priėmimo datą, apibendrintai teigdama, kad metinės miško kirtimų normos nustatymas (jos padidinimas) gali būti reikšmingas aplinkai, tačiau nepateikia teisinių argumentų, kodėl minėtos miško kirtimų normos nustatymas pažeidžia Konstitucijos 54 straipsnio 1 dalį. Pareiškėja nepagrindžia ir savo teiginio, kodėl tik tokios pačios metinės miško kirtimų normos nustatymas, kokia buvo nustatyta 2014–2018 metams, būtų suderinamas su Konstitucija.

Pareiškėja taip pat cituoja atitinkamas Teisėkūros pagrindų įstatymo ir Aplinkos apsaugos įstatymo nuostatas, tačiau jų neanalizuoja Konstitucijos ir oficialiosios konstitucinės doktrinos pagrindu, t. y. nesusieja šių nuostatų su ginčijamo Vyriausybės nutarimo turiniu. Pareiškėja taip pat neargumentuoja, kodėl ginčijamu Vyriausybės nutarimu patvirtinta padidinta metinė miško kirtimų norma turėtų būti traktuojama kaip iš esmės skirtinga nuo tos, kuri buvo įtvirtinta Aplinkos ministerijos parengtame Vyriausybės 2018 m. rugpjūčio 8 d. nutarimo projekte.

Vadinasi, pareiškėjos prašyme nepateikti teisiniai argumentai, kurie pagrįstų jos poziciją dėl Vyriausybės 2018 m. rugpjūčio 8 d. nutarimo atitikties Konstitucijos 54 straipsnio 1 daliai.

8. Iš pareiškėjos prašymo taip pat matyti, kad nors ji prašo ištirti Vyriausybės 2018 m. rugpjūčio 8 d. nutarimo Nr. 778 atitiktį Konstitucijai ir įstatymams ir pagal normų turinį, vis dėlto, pareiškėja akivaizdžiai abejoja tuo, ar ginčijamas Vyriausybės nutarimas neprieštarauja Konstitucijai ir įstatymams pagal jo priėmimo tvarką.

Pareiškėja teigia, kad šis Vyriausybės nutarimas buvo priimtas išvengiant privalomų teisėkūros procedūrų (konsultavimosi su visuomene, numatomo teisinio reguliavimo poveikio aplinkai ir strateginio pasekmių aplinkai vertinimo).

8.1. Šiame kontekste pažymėtina, kad Vyriausybės teisės aktų priėmimo tvarką reguliuoja *inter alia* Lietuvos Respublikos Vyriausybės įstatymas ir Vyriausybės 1994 m. rugpjūčio 11 d. nutarimu Nr. 728 patvirtintas Lietuvos Respublikos Vyriausybės darbo reglamentas (2017 m. gegužės 31 d. redakcija; toliau – ir Reglamentas). Vyriausybės įstatymo 40 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad įstatymų, Vyriausybės nutarimų ir kitų teisės aktų projektai, norminių teisės aktų koncepcijų projektai rengiami, derinami, svarstomi ir priimami arba įstatymų ar Seimo nutarimų projektams pritariama Vyriausybės darbo reglamento nustatyta tvarka. Pagal Reglamento 16 punktą teisės aktų (išskyrus teisės taikymo aktus ir teisės aktus, kuriuose yra valstybės ar tarnybos paslaptį sudarančios informacijos) projektai rengiami vadovaujantis Teisėkūros pagrindų įstatymo ir Reglamento nuostatomis.

8.2. Šiame kontekste svarbus Teisėkūros pagrindų įstatymo 15 straipsnis, pagal kurį numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimas privalo būti atliekamas rengiant teisės akto, kuriuo numatoma reglamentuoti iki tol nereglementuotus santykius, taip pat kuriuo iš esmės keičiamas teisinis reguliavimas, projektą. Sprendimą dėl numatomo teisinio reguliavimo poveikio vertinimo priima teisės akto projekto rengėjas (1 dalis). Atsižvelgiant į teisės akte numatomo naujo teisinio reguliavimo pobūdį, mastą, turi būti įvertinamas poveikis ekonomikai, valstybės finansams, socialinei aplinkai, viešajam administravimui, teisinei sistemai, kriminogeninei situacijai, korupcijos mastui, aplinkai, administracinei naštai, regionų plėtrai ir kitoms sritims (2 dalis).

Taigi Teisėkūros pagrindų įstatymo 15 straipsnyje yra apibrėžti *inter alia* konkretūs atvejai, kada privaloma atlikti numatomo teisinio reguliavimo poveikio, įskaitant poveikį aplinkai, vertinimą.

8.3. Dėl pareigos priimant Vyriausybės 2018 m. rugpjūčio 8 d. nutarimą atlikti pareiškėjos minimą strateginį pasekmių aplinkai vertinimą pažymėtina, jog Aplinkos apsaugos įstatymo 27 straipsnyje nustatyta, kad planai ir programos, kurių įgyvendinimo pasekmės gali būti reikšmingos aplinkai, rengiami ir įgyvendinami remiantis šiuo ir kitais įstatymais bei teisės aktais, reglamentuojančiais strateginį pasekmių aplinkai vertinimą, teritorijų planavimą bei aplinkos stebėseną (27 straipsnio 1 dalis); planų ir programų strateginio pasekmių aplinkai vertinimo tvarką nustato Vyriausybė (27 straipsnio 2 dalis).

Taigi pagal Aplinkos apsaugos įstatymo 27 straipsnį atliekamas ne visų planų ir programų strateginis pasekmių aplinkai vertinimas, o tik tų, kurių įgyvendinimo pasekmės gali būti reikšmingos aplinkai.

8.4. Šiame kontekste paminėtinas ir Vyriausybės 2004 m. rugpjūčio 18 d. nutarimu Nr. 967 (2014 m. gruodžio 23 d. redakcija) patvirtintas Planų ir programų strateginio pasekmių aplinkai vertinimo tvarkos aprašas, kuriame, be kita ko, apibrėžti konkretūs pagrindai, kuriems esant privaloma atlikti strateginį pasekmių aplinkai vertinimą.

9. Taigi nors pareiškėja teigia, jog Vyriausybės 2018 m. rugpjūčio 8 d. nutarimas buvo priimtas išvengiant privalomų teisėkūros procedūrų, prašyme ji neanalizuoja minėto teisinio reguliavimo, kuriuo įtvirtinti konkretūs pagrindai, kuriems esant privaloma atlikti numatomo teisinio reguliavimo poveikio, įskaitant poveikį aplinkai, vertinimą bei strateginį pasekmių aplinkai vertinimą, ir nesusieja šio teisinio reguliavimo su ginčijamo Vyriausybės nutarimo priėmimo procedūra. Pareiškėja savo prašyme nenurodo ir konkrečių teisės aktų nuostatų, kuriomis įpareigojama nagrinėjamu atveju atlikti būtent šias procedūras (ar vieną iš jų).

Kaip minėta, pareiškėja taip pat neargumentuoja, kodėl metinės miško kirtimų normos padidinimas 6 procentais, palyginti su ta norma, kuri buvo siūloma šio Vyriausybės nutarimo projekte, gali būti prilyginamas situacijai, kai iš esmės keičiamas teisinis reguliavimas, ir dėl to turėjo būti iš naujo konsultuojamasi su visuomene.

Taigi pareiškėja nepateikė teisinių argumentų, kurie pagrįstų jos abejones dėl Vyriausybės 2018 m. rugpjūčio 8 d. nutarimo atitikties konstituciniam teisinės valstybės principui, Teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 4, 5 punktams, 9 straipsnio 3 daliai, Aplinkos apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 daliai.

10. Vadinas, konstatuotina, kad pareiškėjos Seimo narių grupės prašymas ištirti Vyriausybės 2018 m. rugpjūčio 8 d. nutarimo atitiktį konstituciniam teisinės valstybės principui, Konstitucijos 54 straipsnio 1 daliai, Teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 4, 5 punktams, 9 straipsnio 3 daliai, Aplinkos apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 daliai nepagrįstas teisiniais argumentais, todėl neatitinka Konstitucinio Teismo įstatymo 66 straipsnio 1 dalies 8 punkto reikalavimų.

11. Pagal Konstitucinio Teismo įstatymo 70 straipsnį prašymas, neatitinkantis Konstitucinio Teismo įstatymo 66 straipsnyje nustatytų reikalavimų, yra gražintinas pareiškėjui. Prašymo gražinimas neatima teisės kreiptis į Konstitucinį Teismą bendra tvarka, kai bus pašalinti trūkumai.

12. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad yra pagrindas gražinti pareiškėjai Seimo narių grupei prašymą ištirti Vyriausybės 2018 m. rugpjūčio 8 d. nutarimo Nr. 778 „Dėl metinės valstybinių miškų pagrindinių miško kirtimų normos 2019–2023 metams patvirtinimo“ atitiktį Konstitucijai ir įstatymams.

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos Konstitucinio Teismo įstatymo 22 straipsnio 3, 4 dalimis, 25 straipsnio 2 dalimi, 28 straipsniu, 66 straipsnio 1 dalies 8 punktu, 2 dalimi, 3 dalies 1 punktu, 70 straipsniu, Lietuvos Respublikos Konstitucinis Teismas

nusprendžia:

Gražinti pareiškėjai Lietuvos Respublikos Seimo narių grupei prašymą Nr. 1B-2/2019 ištirti, „ar 2018-08-08 Lietuvos Respublikos Vyriausybės nutarimas Nr. 778 „Dėl metinės valstybinių miškų pagrindinių miško kirtimų normos 2019–2023 metams patvirtinimo“ atitinka konstitucinį teisinės

valstybės principą, Konstitucijos 54 straipsnio 1 dalį, Lietuvos Respublikos teisėkūros pagrindų įstatymo 3 straipsnio 2 dalies 4 punktą, 3 straipsnio 2 dalies 5 punktą, 9 straipsnio 3 dalį, Aplinkos apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalį“.

Šis Konstitucinio Teismo sprendimas yra galutinis ir neskundžiamas.

Konstitucinio Teismo teisėjai

Elvyra Baltutytė

Gintaras Goda

Vytautas Greičius

Danutė Jočienė

Gediminas Mesonis

Vytas Milius

Daiva Petrylaitė

Janina Stripeikienė

Dainius Žalimas